

FÖLDMŰVELÉSÜGYI
MINISZTERIUM

DR. FAZEKAS SÁNDOR
miniszter

PTKF/373/3/2017.

Szabó Tímea
országgyűlési képviselő részére

Országgyűlés Hivatala

Beérkezési szám: *X/14200/1*

Országgyűlés Irodaháza

Dátum: 2017 MÁRC 14.

Budapest
Széchenyi rkp. 19.
1358

Tárgy: FM válasz a K/14200. és K/14202. számú írásbeli kérdésre

Tisztelt Képviselő Asszony!

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján K/14202. számon hoztam benyújtott, „**Hordoz-e magában a lakosságra nézve biztonsági kockázatot, ha Budapest közigazgatási területén belül, lakott területtől néhány száz méterre eső zöldterületeken éleslőszerrel lőnek?**” című, illetve a K/14200. számon Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz benyújtott, „**Ön szerint több joga van-e a vadászoknak az erdő vagy más természetközeli területek használatához, mint a kiránduló, feltöltődésre vágyó, de nem lövöldöző polgároknak?**” című írásbeli kérdéseire illetékességből a következő választ adom.

Magyarország teljes területe valamelyik település közigazgatási területéhez tartozik. Egy közigazgatási területen belül belterületet és külterületet különböztetünk meg. Emellett az ország egész területe – a közigazgatási területekhez hasonlóan – vadgazdálkodási egységekre is fel van osztva. Egy vadgazdálkodási egységen belül megkülönböztetünk olyan területet, amelyen vadászati tevékenység folytatható (vadászterület), illetve, amelyen nem folytatható (nem vadászterület). A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény kimondja, hogy nem minősül vadászterületnek a település közigazgatási belterülete, valamint a lakóingatlanul szolgáló bekerített külterületi ingatlan. Ebből következően ezeken a területeken vadászati tevékenységet folytatni nem lehet.

Így az Ön által feltett kérdésben szereplő „Budapest közigazgatási területén belül” meghatározás nem helytálló, hiszen nem derül ki, hogy belterületen vagy külterületen végzett cselekményre vonatkozik.

A közösségi tereket mindenki meghatározott feltételek betartása mellett használhatja. A természetjárók, a kirándulók és a kutyások számára is rendelkezésre állnak a kijelölt turistautak. Az útvonalakat a vonatkozó szabályok betartásával lehet használni. Minden természetjárónak lehetősége van arra, hogy tevékenysége folytatása közben felhívja magára a figyelmet, például hangjelzéssel vagy a környezettől eltérő ruha viselésével. Utóbbi alkalmazására az ebek esetében is van lehetőség.

Emellett a vadászatra jogosultak számos fórumon keresztül tájékoztatják a lakosságot a vadászati tevékenység folytatásáról és a közösségi területek látogatásának tilalmáról.

Véleményem szerint a tevékenységek jelenlegi jogi szabályozása megfelelő, változtatást nem igényel. Amennyiben mindenki a rá vonatkozó követelményeknek eleget tesz, úgy a tevékenységek közötti összeütközések lehetősége a minimálisra csökken.

Fontos hangsúlyozni, hogy belterületen vadászni nem lehet. Az ott megvalósuló tevékenység kizárólag a rendőrhatalom engedélyével valósulhat meg, és a polgárok, illetve vagyontárgyaik védelme érdekében történik. Belterületen a vadászható fajok által okozott károk mérséklése nehéz feladat. A természetbe egyre jobban terjeszkedő lakóövezetek lakói akaratlanul is kapcsolatba kerülnek az ott élő vadfajokkal. A veszélyhelyzetek csökkentése és a belterületeken keletkezett károk mérséklése szükségessé teszi a vadászati tevékenység folytatását a lakott területek közelében, a biztonsági előírások teljes mértékű betartása és az erdőlátogatók érdekeinek figyelembe vétele mellett.

Szorgalmazni kellene, hogy belterületen kerüljön kialakításra még több olyan létesítmény, amely a kutyák igényei számára van kialakítva. Külterületen nem tartom célszerűnek hasonló terület kijelölését, mert akkor a tevékenységi köröket gyakorlók egyike kizárásra kerülne az amúgy mindenki számára használható területről. A kutyások nincsenek kizárva sehonnan, azonban a vadászok csak a külterületeken hódolhatnak szenvedélyüknek.

Egyetértek Képviselő Asszonnyal abban, hogy a kóbor kutyák elvadulásuk esetén komoly problémát okozhatnak: az állatvédelmi, köz- és állategészségügyi, illetve természetvédelmi aggályok mellett a kóbor állatok kétségkívül a vadállományt is veszélyeztethetik, zavarhatják.

Lényeges kérdés, hogy ezeket a gazdátlan állatokat milyen körülmények között tartják addig, amíg új gazdához nem kerülnek. Ezért ahogy Képviselő Asszony, úgy tárcánk is fontosnak tartja az állatmenhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítését. Emiatt is örömdetes, hogy az „Állatvédelem támogatása” előirányzat 40 millió forintos keretösszegéből 30 millió forintot állatmenhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítésének támogatására tudunk fordítani. Fontosnak tartom ugyanakkor megjegyezni, hogy nem ez az előirányzat az egyetlen pénzügyi forrás állatvédelmi célokra, nem csak 40 millió forint áll rendelkezésre az állatvédelem céljainak megvalósítására, hanem az idén 40 millió forinttal több, mint a korábbi években. Ugyanakkor kiemelném, hogy 2010 óta különböző pályázatok útján már eddig is közel 3 milliárd forint került a természet- és állatvédő szervezetekhez.

Fentiekén túl, a kóbor állatok által okozott problémák megoldásában fontos szerepe van a megelőzésnek, amiben az állatok ivartalanításának és a felelős állattartással kapcsolatos szemléletformálásnak kiemelt jelentősége van. Ezért indítottuk el már 2013-ban a „Program a menhelyi kutyák ivartalanításáért” kezdeményezést, amelyet az Állatorvostudományi Egyetemmel együttműködve az idei évben folytatni fogunk. A korábbi és a jelenlegi program legfontosabb célja – azon túl, hogy javítja a gazdátlan ebek örökbefogadási esélyeit és segíti az állatorvostan-hallgatók ivartalanítással kapcsolatos tapasztalatszerzését – az ivartalanítás fontosságára történő figyelemfelhívás és az azzal kapcsolatos szemléletformálás.

Remélem, hogy tájékoztatóm választ adott a Képviselő Asszony részéről felmerült kérdésekre.

Budapest, 2017. március „14.”

Üdvözlettel:

Dr. Fazekas Sándor